

[Finansministeren.]

havde været udsat for. Derfor var det nærliggende at se på dette område, netop når der, som det var tilfældet, var et meget udbredt ønske om at dæmme op for urimeligheder og misbrug omkring afskrivningsreglerne. Hertil kom, at det var muligt at begrænse førsteårsafskrivningerne, uden at det gik nævneværdigt ud over afskrivningssystemets gode sider. Ændringen griber ikke ind i kernen af det meget frie afskrivningssystem, som socialdemokratiet, de radikale og retsforbundet gennemførte med afskrivningsloven af 1957. Det er jo i det første år kun halvdelen af de nyanskaffede driftsmidlers anskaffelsessum, der går ind i den saldo værdi, den erhvervsdrivende kan afskrive på, men af den anden halvdel kommer det resterende straks med året efter, og der bliver således kun tale om en yderst begrænset forskydning af afskrivningstakten. Ændringen rammer derfor fortrinsvis de skattemæssigt motiverede investeringer, ikke de virkelig produktive investeringer. Dette er altså grunden til, at jeg må afvise forslaget.

Reglen om småaktiver går ud på, at den skattepligtige kan vælge at fradrage anskaffelsessummen på én gang i stedet for at afskrive den sammen med de øvrige driftsmidler. Reglen gælder for aktiver, der ikke kan holde i mere end 3 år, eller som har kostet under 800 kr. Det er denne beløbsgrænse, der nu foreslås ændret til 1.200 kr. Jeg skal ikke bestride, at hvis reglen i dag skulle omfatte den samme kreds af aktiver som i 1957, måtte beløbsgrænsen forhøjes. Imidlertid står vi også her over for et område, hvor der foregår mindre rimelige ting, som måske ikke var forudset, da reglen blev indført. Jeg vil dog ikke udelukke, at afskrivningsudvalget dengang kan have haft risikoen for noget sådant i tankerne, da udvalget foreslog en 500 kr.s grænse i stedet for den 800 kr.s grænse, som senere blev gennemført i folketinget.

De urimeligheder, jeg sigter til, består i det, vi alle ved, nemlig at nogle skatteydere år efter år bringer en meget stor indtægt ned til en meget lav skattepligtig indtægt ved overordentlig vidtgående brug af 800 kr.s reglen. Bl. a. fordi 800 kr.s reglens anvendelsesområde har været svindende —

det er jeg enig i — på grund af prisstigningerne, har jeg hidtil ment det forsvarligt at se udviklingen an, før jeg eventuelt foreslog foranstaltninger over for disse misbrug. Jeg kan derfor heller ikke tilslutte mig dette forslag.

Jeg skal herefter omtale forslaget om forskudsafskrivning på maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt nybygninger. Vi har i en årrække haft en undtagelsesordning, hvorefter der kan forskudsafskrives på en del af den aftalte pris for planlagte anskaffelser af denne art, nemlig den del af prisen, der overstiger 1 mill. kr. Forslagsstillerne ønsker en meget kraftig udvidelse af denne ordning, idet grænsen foreslås nedsat fra 1 mill. kr. til 200.000 kr. Her vil man altså ikke som ved småaktiverne justere ordningen i overensstemmelse med prisudviklingen — tværtimod, tør man jo nok sige.

Heller ikke dette forslag kan jeg tilslutte mig. Det vil medføre en alt for vidtgående undtagelse fra hovedreglen i vort afskrivningssystem. Det er jo hovedreglen, at afskrivninger først kan påbegyndes, når et driftsmiddel er leveret. For nybygninger kommer det an på opførelsestidspunktet. Hvis den skattepligtige ønsker, at en forestående anskaffelse skal påvirke indkomstopgørelsen allerede før leveringen, er han som hovedregel henvist til en anden fremgangsmåde end afskrivning, nemlig henlæggelse til investeringsfonds. Adgangen til at henlægge til investeringsfonds blev udvidet i 1965, så der nu kan henlægges indtil 20 pct. imod tidligere 15 pct. af årets overskud, med visse korrektioner.

Man må regne med, at en gennemførelse af det foreliggende forslag ville medføre et omfattende frafald fra investeringsfondsordningen til fordel for den udvidede forskudsafskrivningsadgang. Den sikkerhed, der ligger i investeringsfondslovens krav om indskud i bank eller sparekasse, ville mangle her, og der ville være for stor risiko for forskudsafskrivninger foretaget ud fra mere kortsynede skattehensyn. De gældende forskudsafskrivningsregler anvendes jo kun af et lille antal virksomheder, nemlig de særlig store; formentlig drejer det sig om et antal på under 50. Disse regler om forskudsafskrivning på beløbet over 1 mill. kr. har været begrundet med ganske særlige forhold i så-